

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Су VI-11/2018
Дана 22. маја 2018. године
Нови Сад

**АТП „ВОЈВОДИНА“ АД НОВИ САД
ИЛИЈА ДЕВИЋ**

Дана 14. маја 2018. године Привредни суд у Новом Саду је запримио допис Министарства правде, Сектор за правосуђе број: 071-00-02091/2014-02 од 04.05.2018. године уз који је достављена Ваша притужба на рад судија Привредног суда у Новом Саду у предметима пословни број П.191/2016, пословни број П.1327/2015, пословни број П.856/2013 и пословни број П.197/2017.

Поводом Ваше притужбе прабављена су изјашњења судија који су поступали и поступају у наведеним предметима, те Вас обавештавам о следећем:

Најпре, пред овим судом вођен је парнични поступак под пословним бројем П. 220/2009 по тужби тужиоца АТП ВОЈВОДИНА“ АД НОВИ САД, против туженог 1 реда Република Србије, туженог 2 реда ГРАДА НОВОГ САДА и туженог 3 реда ЈАВНО ГРАДСКО САОБРАЋАЈНО ПРЕДУЗЕЋЕ НОВИ САД, ради накнаде штете, впс. 333.858.845,83 динара. Поступајући судија је судија Гордана Ристић. У току поступка дозвољено је учешће умешачу Илији Девићу на страни тужиоца. У наведеном предмету овај суд је дана 22.04.2009. године донео одлуку којом је одбио тужбени захтев тужиоца. Против првостепене пресуде овог суда жалбе су поднели тужилац и умешач на страни тужиоца. Привредни апелациони суд је одлуком Пж. 2664/10 од 09.12.2010. године у једном делу укинуо првостепену пресуду Привредног суда у Новом Саду П. 220/2009 од 22.04.2019. године и предмет вратио првостепеном суду ради одржавања нове главне расправе у делу у којем је пресуда укинута.

Након враћања предмета првостепеном суду на поновно суђење исти је вођен под пословним бројем П. 4597/2010 по тужби тужиоца АТП ВОЈВОДИНА" АД НОВИ САД, против туженог ГРАДА НОВОГ САДА ради накнаде штете, впс. 1.333.914.000,00 динара. Поступајући судија је судија Гордана Ристић. У току поступка дозвољено је учешће умешачу Илији Девићу на страни тужиоца. У наведеном предмету овај суд је дана 04.06.2012. године донео одлуку којом је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, односно суд је обавезао туженог да тужиоцу исплати износ од 1.333.914.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2011. године до исплате. Против првостепене пресуде овог суда жалбе су поднели тужени, тужилац и умешач на страни тужиоца, побијајући пресуду у делу у коме нису успели у спору. Привредни апелациони суд је одлуком Пж. 6028/12 од 31.01.2013. године нашао да жалбе нису основане, исте је одбио и потврдио пресуду Привредног суда у Новом Саду П. 4597/2010 од 06.04.2012. године исправљену решењем од 10.05.2012. године.

Против другостепене пресуде тужени је дана 18.02.2013. године изјавио ревизију а дана 19.03.2013. године поднет је и захтев за заштиту законистости. Пресудом Врховног касационог суда бр. Прев-58/13, ПЗЗ- 1/13 од 09.05.2013. године преиначене су првостепена и другостепена одлука, те је пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату 1.026.114.000,00 динара са законском каматом од 20.12.2011. године до исплате. У прилогу Вам достављамо ревизијску одлуку Врховног касационог суда Прев-58/13, ПЗЗ- 1/13 од 09.05.2013. године.

Пред овим судом вођен је поступак под пословним бројем П. 856/2013 по тужби тужиоца АТП ВОЈВОДИНА" АД НОВИ САД, против туженог ГРАДА НОВОГ САДА. Тужба је поднета 09.03.2013. године ради накнаде штете, впс. 351.030.000,00 динара којим је првобитно био задужен судија Слободан Сремчев. Даном 03.12.2013. године поступајући судија у предмету пословни број П. 856/2013 донео је пресуду којом је одбијен тужбени захтев тужиоца а спис је достављен Привредном апелационом суду у Београду који је својим решењем број Пж.2012/2014 пресуду укинуо и дана 30.07.2015. године предмет је враћен на поновно суђење. У предметном поступку Илија Девић није био умешач.

На основу јавног конкурса судија Слободан Сремчев изабран је за председника Привредног суда у Новом Саду а дана 27.05.2014. године ступио је на дужност. У свом изјашњењу на наводе Ваше притужбе исти се изјаснио да никада није имао а ни поводом предмета пословни број П. 856/2013 било какве политичке притиске те да је пресуду донео поступајући као и увек и као што мисли да треба да поступа сваки судија у складу са чланом 22 Закона о судијама док остале наводе притужбе сматра

увредљивим и неистинитим. **Посебно напомиње да је од значаја за разумевање целог поступка пресуда Врховног касационог суда Прев-58/13, ПЗЗ- 1/13 од 09.05.2013. године којом су преиначене првостепена и другостепена одлука у предмету број П.4597, која је била прочитана у току доказног поступка.**

Након укидања пресуде овог суда пословни број П. 856/2013 од стране Привредног апелационог суда у Београду предмет је враћен на поновно суђење а истим је дана 26.08.2015. године задужен судија Горан Цревар. Предмет се води под новим бројем П. 1327/2015. У току даљег поступка суд је дозволио мешање Илији Девећу на страни тужиоца, а тужилац је преиначио тужбени захтев тако што је тражио накнаду штете због изгубљене добити из пословања аутобуске станице за период од 01.12.2011. године до 28.03.2013. године у висини од 297.823.680,00 динара и накнаду штете по основу изгубљене добити из саме делатности тужиоца, по основу престанка превоза путника у међумесном и међународном саобраћају, престанка рада сервисног центра и престанка заступништва у продаји аутобуса марке „Еобус“, „Сетра“ и „Мерцедес“ за период од 01.03.2007. године до 28.02.2013. године за износ од 6.479.383.608,00 динара. Након спроведених доказа, суд је дана 16.11.2017. године закључио главну расправу и донео одлуку којом је одбио тужбени захтев тужиоца, а дана 11.12.2017. године пресуда је експедована пуномоћницима парничних странака. Наведена пресуда написана је у законом предвиђеном року тако да не стоје наводи умешача у овој правној ствари да је пресуда објављена на порталу и написана пре рока. Против првостепене пресуде овог суда жалбе су поднели тужилац и умешач на страни тужиоца, тако да се предмет пословни број П.1327/2015 од 06.02.2018. године налази у Привредном апелационом суду по жалби.

Поступајући судија у предметном поступку Горан Цревар наводи да на њега није вршен никакав притисак од стране председника суда нити било ког другог лица, те да је своју одлуку донео у складу са Законом. У односу на остале наводе притужбе судија Горан Цревар није желео да се изјашњава сматрајући их личним и увредљивим.

Дана 19.02.2016. године пред овим судом поднета је тужба од стране АТП ВОЈВОДИНА“ АД НОВИ САД против туженог ГРАДА НОВОГ САДА ради накнаде штете, впс. 3.515.083.232,00 динара. Предмет се води под пословним бројем П. 191/2016, поступајући судија је судија Гордана Ристић. У току поступка дозвољено је учешће умешачу Илији Девећу на страни тужиоца. У периоду од 23.06.2016. године до 31.10.2017. године, одржано је седам рочишта, а једно рочиште је одложено. Одређено је економско-финансијско вештачење и одређена су два допунска економско-финансијска вештачења на предлог тужиоца. Главна расправа је закључена 23.01.2018.

године и суд је донео одлуку којом је одбијен тужбени захтев тужиоца. Против првостепене пресуде овог суда жалбе су поднели тужилац и умешач на страни тужиоца. Предмет пословни број П. 191/2016 се од 27.04.2018. године налази у Привредном апелационом суду по жалби.

Поступајући судија у предметном поступку Гордана Ристић сматра да наводи притужбе нису основани јер на њу нико није утицао какву ће одлуку донети, односно исту је донела савесно и на темељу Закона.

Пред овим судом у току је поступак који се води по тужби тужиоца АТП ВОЈВОДИНА" АД НОВИ САД против туженог ГРАДА НОВОГ САДА ради чинидбе, впс. 534.080.220,43,00 динара. Предмет се води под пословним бројем П. 197/2017 а поступајући судија је судија Владимир Настић. У предметном поступку је по достављању одговора на тужбу до 29.11.2017. године одржано припремно рочиште, заказано у више термина како би се странкама и предложеном умешачу пружила прилика да доставе, односе предложе све доказе на које су мислили да се у поступку позову и како би суд успео да економично, квалитетно и ефикасно концентрише доказе, те од странака и предложеног умешача затражи потребна разјашњења. На динамику заказивања рочишта парничне странке, предложени умешач и њихови пуномоћници/заступници нису имали примедбе. Поступајући судија наводи да је његово поступање регулисано одредбама ЗПП-а и сматра да их је у досадашњем току поступка примењивао трудећи се да постављањем питања и на други погодан начин расправи околности од значаја за даље одвијање поступка и пресуђење, на шта својим држањем у великој мери могу утицати и странке, односно лица која тај положај по закону имају или могу имати. Даље наводи да су неосновани наводи притужбе да овај суд или судија било шта чекају, поготово не исход поступка П. 191/2016 или П. 1327/2017 јер овај суд у овом моменту и не сматра да су поступак П. 197/2017 и претходно поменути поступци у каквој вези, с обзиром на то да се у поступку П. 197/2017 тражи пре свега испуњење уговора од 08.05.2006. године, односно накнада штете у виду исплате вредности Аутобуске станице у Новом Саду на локацији Сентандрејски пут и др. У односу на наводе притужбе који садрже лични и политички став притужиоца не жели нити може да се изјашњава јер представљају лично мишљење, те политичке и друге ставове притужиоца, које као носилац правосудне функције у РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, сматра непотребним коментарисати. Било какав недозвољен политички или други притисак на њега у било ком предмету којим је као судија Привредног суда у Новом Саду задужен, ако га буде, пријавиће надлежним органима у складу са Законом.

Такође, дана 28.08.2017. године тужилац Девећ Илија поднео је тужбу против туженог 1 реда ЦРЕДИ АГРИЦОЛ БАНКА СРБИЈЕ АД Нови Сад и

туженог 2 реда АУТОТРАНСПОРТНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНА АД Нови Сад, ради утврђења ништавости. Поступајући судија је судија Горан Цревар. Предмет се води под пословним бројем П.1063/2017. Дана 01.09.2017. године Привредни суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари а на наведено решење тужилац је изјавио жалбу. Решењем Привредног апелационог суда Београд бр. Пж. 5169/2017 наведено решење је укинато и предмет враћен на поновни поступак.

Тужилац је предложио издавање привремене мере где је тражио утврђење да споразум о заснивању заложног права првотуженог и друготуженог прихваћен решењем Општинског суда у Новом Саду број И. 3252/2006 није ваљан правни посао за успостављање хипотеке, те да је ништава хипотека укњижена на основу решења Републичког геодетског завода те да се привременом мером забрањује друготуженом да на било који начин отуђи зграде друмског саобраћаја бр.1 површине 4921 м² и зграду друмског саобраћаја бр.1 површине у габариту 2821 м² изграђена на парцелама 3351/1 и 3351/2, а да се првотуженом забрањује да реализује различно право на наведеним непокретностима. Суд је решењем од 25.10.2017. године одбио предлог за издавање овако постављене привремене мере. На наведено решење тужилац је изјавио жалбу, па је решењем Привредног апелационог суда Београд број Пж. 6760/2017 решење о привременој мери укинато и предмет враћен на поновно одлучивање.

У поновљеном одлучивању о предлогу за издавање привремене мере суд је дана 07.02.2018. године донео решење којим је одбио предлог за издавање привремене мере. На наведено решење тужилац је изјавио жалбу, тако да се предмет пословни број П.1063/2017 од 29.03.2018. године налази у Привредном апелационом суду по жалби.

Имајући у виду изнете хронологије произилази да је суд у свим наведеним предметима поступао ажурно колико је то могуће, а имајући у виду комплексност наведених предмета, као и да су све одлуке донете и написане у законским роковима и у складу са законом, а у оквиру надлежности разматрања притужбе.

Такође, сматрам да је сваки од судија поступао и поступа у складу са чланом 22 Закона о судијама којим је прописано да је судија слободан у заступању свог схватања, утврђивању чињеница и примени права, у свему о чему одлучује. Судија није дужан да икоме, па ни другим судијама и председнику суда, објашњава своја правна схватања и утврђено чињенично стање, изузев у образложењу одлуке или кад то закон посебно налаже.

